

at den Fordring i Virkeligheden opfyldes, at Udbyttet af Brændevinsstaten skal anvendes til sociale Formaal. At det i saa Tilfælde maa blive alle Landets Kommuner, som komme til at tage Del i Udbyttet, betragter jeg som givet, og jeg betragter det saa meget mere som givet, som det dog er ganske sikkert, at de af mig nævnte Udgifter særlig i Købstæderne ere stegne stærkt i de senere Aar og ved den Bevægelse, som har funden Sted fra Landdistrikterne til Købstæderne, en Bevægelse, som Landbrugerne se paa med utilde Øjne, men som efter min Overbevisning Byerne ikke have nogen særlig Grund til at glæde sig over. Jeg kan derfor heller ikke se rettere, end at det i Lovforslaget foreslåede Princip for Fordelingen, Fordeling efter Folketal, maa siges at være det rette; thi det, som det kommer an paa her, er netop Udgiften til de store ubemidlede Klasser, der jo altid vilde udgøre Hovedmassen af Befolkningen, og her er det, at Folketallet naturligt vil blive det bestemte, da der jo dog ikke kan være Tale om at komme til en mere speciel Opgørelse af de enkelte Klassers Antal i de forskellige Kommuner.

Vender jeg mig fra disse almindeligere Betragtninger til Betragtningen af Lovens Enkeltheder, vil det jo være klart, at her den mere individuelle Opfattelse vil gøre sig gældende, og jeg betoner derfor udtrykkelig, at, hvad jeg derom vil sige, er min individuelle Opfattelse af Lovforslagets Bestemmelser, uden at jeg dermed vil antyde, at jeg gaar ud fra, at mine Meningsfæller skulde have væsentlig divergerende Anskuelser; men jeg ønsker ikke at binde dem i nogen Maade ved mine Udtalelser i saa Henseende. Jeg vilde da først betragte det som det rigtige, om vi her vilde erkende, at vi have begaaet en Fejl ved at bestemme i Olfatloven, at Staten yderligere skal forhøjes med 3 Kr. pr. Ld. Jeg tror, at det vil vise sig haade fra det ene og det andet Synspunkt, at denne Forhøjelse har sine ikke ringe Betænkkeligheder og vil medføre forskellige Ulemper, og jeg vil finde det ønskelig, om man, hvis man ikke vilde stryge denne Forhøjelse, i alt Fald reducerede den og blev staaende ved at lade den stige f. Eks. til 8 Kr. i Stedet for 10 Kr. pr. Ld., hvad jo maa siges at være en meget anseelig og betydelig Afgift paa denne Forbrugsartikel, og i saa Fald søgte det, man vilde komme til at mangle, ved at forhøje Brændevinsafgiften. Det Beløb, som det i saa Fald vilde dreje sig om, vilde udgøre omtrent 1 Mill. Kr. Dernæst vil jeg med Henhyn til selve Forhøjelsen af Afgiften finde det hensigtsmæssigt, om man tog et

lignende Udgangspunkt, som man i al Fald for en ikke ringe Del tog ved Beregningen af Olfatten, idet man saa at sige tog den mindste Enhed til Udgangspunkt. Vi tog den Gang netop Henhyn til, hvor meget den enkelte halve Baier vilde blive beskattet i Løben, og man ønskede at sætte Staten saaledes, at Beløbet nogenlunde kunde være deleligt med det Antal Baiere, der gik paa en Tønde, for at man ikke skulde give Forhandlerne en Anledning til en yderligere Forhøjelse, som kun gik ud over Forbrugerne uden at komme Statskassen; men kun Forhandlerne til gode. Fra dette Synspunkt vil jeg finde det hensigtsmæssigt at gaa ud fra Snapen som Enhed og altsaa normere Afgiftsforhøjelsen saaledes, at det blev et Multiplum, enten man nu vilde sige af 1 eller 2 Dre pr. Snaps. Jeg vilde foretrække, at man i saa Henseende kan blive staaende ved 1 Dre, idet 2 Dre vil bringe det saa meget op over dette Forslag, at jeg ikke antager, at man vil kunne finde Tilslutning dertil. En Dre pr. Snaps vil jo altsaa omtrent svare til et Par og treds Dre pr. Pot 100 pCt. Stryke altsaa med andre Ord, naar dette lægges til den nuværende Stat en Afgift paa 80 Dre, hvilket ogsaa vilde harmonere med en Olfat paa 8 Kr., forudsat at en Brændevinsstat paa 1 Krone harmonerer med en Olfat paa 10 Kr. Ser man Spørgsmaalet fra den finansielle Side, saa tror jeg, at det finansielle Resultat vil blive fuldt tilstrækkeligt til at de Formaal, der i saa Henseende er peget paa i Lovforslaget, ville kunne naas med denne Afgift. Hvad der skal tilvejebringes, er jo naturligvis først det Beløb, som Brændevinsafgiften hidtil har indbragt Statskassen af henved 3 Mill. Kr. Gaar man dernæst til Dækning af Delinventomkostningerne, bliver det, for saa vidt disse overtages af Statskassen, yderligere 400,000 Kr., og dertil kommer, efter den Henstilling jeg har gjort, den Mindreindtægt, som vilde fremkomme paa Olfatten med 1 Mill. Kr. Spørgsmaalet bliver, hvor meget Brændevinsforbruget tør ventes reduceret ved en saadan Stat, og jeg tilstaar, at jeg ikke forventer det saa stærkt reduceret, som den ærede Finansminister har gjort. Jeg tror nemlig, at denne Stat, hvad enten man sætter den til 80 Dre eller 1 Kr., i Virkeligheden ikke, som jeg før sagde, vil bringe Folk til at ophjve eller væsentlig indskrænke det maadeholdne daglige Forbrug af Brændevins, men derimod væsentligst vil virke ved en Begrænsning af det overdrevne Forbrug, og hvis dette er rigtigt, imødeser jeg heller ikke saa stor en Nedgang i Forbruget som